

Viro Celeberrimo D. FREDERICO GRONOVIO

Doctori Medico apud Leidenses

Viro perillustri
Constantino Huygenio

Julichemio

S. J. D.

Petrus Francius.

Mitto ad te, vir illustris, meam in illu-
strissimi Principis Ferdinandi, Pader-
bornensis ac Monasteriensis Episcopi ^{obitum} Elegiam,
Graeco, ut vides, ac Latino charactere con-
scriptam. Arduam rem me suscepisse fateor,
sed in funere tanti viri non omnes exigem-
entos intendere, omnemque dolorem effundere,
non satis ex animo lugere esse videbatur.
Certe quod potui praestiti, et si non labor
ipse, certe conatus non erit vituperandus.
Te vero, vir illustris, ^{uti} equum mearum Misarum
iudicem expertus sum hactenus, ita et harum
benignum interpretem futurum spero. Deus
te nobis conseruet, vir illustris. et vir idem tibi
istam senectitem continuet. Amst. die Octob. 17. 1683.

I S C O P I

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Viro Celeberrimo D. **FRIDERICO GRONOVIO**
Doctori Medico apud Leidenes
Johannes Gemenus Ligurinus M.D. 1. pl. 2. #

99

95

M A N I B U S
Optimi Principis
FERDINANDI
à Furstenberg,
PADERBORNENSIS
AC
MONASTERIENSIS
EPISCOPI.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

Κεῖται Φερδένανδ[Ⓞ] Ἐπίσκοπ[Ⓞ]. αὐτὸς Ἀπόλλων
 Πάντ' ἀπ' εὐσεφάνων κόσμον ἔρχε κέμων.
 Μῆσαι Πιερίηθεν, ὄδυρόμμαι φίλον ἕα,
 Πένθιμον ἀδῶσιν ἢ γοερόν τι μέλ[Ⓞ].
 Χλωρόν αἰεῖ ἑμαρῶντι ὄλον Παρνασίον ἄλσ[Ⓞ].
 Γείνοιο κρήναι δάκρυα Κασσίλια.
 Δάκρυα χεῖτε, νάπημ Ἐλικωνίδες· ἄξιός ἐστιν
 Ἡ' ὄδε, ἢ ἔδεις, δάκρυσιν ὑμετέροις.
 Οὐ πόσον περπαροῖτε Λίον θρήνησεν Ἀπόλλων.
 Οὐ πόσον μήτηρ Ὀρφεα Καλλιόπη.
 Ἐθνικὸν ἄλγ[Ⓞ] ἔλω τὸδε μὲν· πανδήμιόν ἐστι
 Τῆσ' τὸ, ἢ γαίης ἔθνεα πάντες περᾶ.
 Πόρρω, ἰδὲ, Τυβερῖν[Ⓞ] ὄδυρε', ἐς θ' ἄλα δῖαν
 Οἷσι τραχασόμμοι δάκρυσιν ἔλκη ὕδαρ.
 Πολλὰ καλὸν λήσσειν, τ' γαίονα πολλὰ Γαρῆμναν,
 Πολλὰ ἔχθ' Ῥόδακον ἄλγεα, πολλὰ Μόσων.
 Αἴλινα μὲν σενάχθ' Δανέσι[Ⓞ], αἴλινα Ῥεῦ[Ⓞ],
 Αἴλινα Βήσκαρρε, αἴλινα τ' Ἀμίσι[Ⓞ].
 Ἀμίσι[Ⓞ] μὲν πᾶσιν ἄχθ' βεβαρημύ[Ⓞ] αἰνῶ
 Προσκαλέθ' πᾶσαν εἰς ἄχ[Ⓞ] Ἀγγαρίαν.
 Ἀνῆσοῦ Ἡ'χω αἰεῖλαλ[Ⓞ], ἀνῆσοῦσιν
 Ἔνθα ἢ ἐνθ' ὕλαι τήλοφεν Ἐρκύνια.
 Ἀλλὰ καλὸς Παδέρης, ἔ νυῶ καλὸς, βαθυκέλπις
 Ἐγκρύπθ' κεφαλῶ βένθεσιν δρυρέλω.
 Κλαίθ' μικρότερός τε Πάδ[Ⓞ], ἢ Λεππια, κλαίθ'
 Πολλῶ Ἀλείσων[Ⓞ] πένθει ψυχρὸν ὕδαρ.
 Συγκλαίθ' μέγαρον Νούσιον, ἀμφὶ ἢ πύω
 Θρεύσιν Ψυχαὶ πολλὰ μάλ' Αἰόλια.
 Πολλὰ μάλα σενάχσσαι πολυκλαύσσαι ρέετροις
 Αἰαίθ' Παδέρη δακρυχέθ' τε πόλις.

Ἀρη-

Viro Celeberrimo D. FRIDERICO GRONOVIO
Doctori Medico apud Leidensium
Johannes Gemenus Ligurinus M.D. 1. pl. 2.

99

(3)

96

E L E G I A.

Occubuit Ferdinandus. decus omne capillis
Excutit, & passis moeret Apollo comis.
Pierides sibi surreptum lacrymantur alumnum,
Mœstaque de bifido carmina colle canunt.
Amittit veterem Parnasia laurus honorem.
Vertitur in lacrymas alitis humor equi.
Funde tuo largos, Helicon, de vertice rores:
Est dignus lacrymis nemo, vel ille, tuis.
Non sic ante Linum genitor deflevit Apollo,
Non sic progeniem Calliopea suam.
Iste dolor Thracas, dolor iste tenebat Achivos.
Hic populos omnes, qua patet orbis, habet.
Ecce procul luget Tiberinus, & in mare magnum
Volvit turbatae fletibus agmen aquæ.
Multa cadit Ligeri, vicino multa Garumnæ,
Multa cadit Rhodano lacryma, multa Mosæ.
Flebile Danubius mugit, Rhenusque, Visurgisque,
Amisus rauca flebile mugit aqua.
Amisus, quo non fluviorum tristior alter,
Horrendo Angariam murmure complet humum.
Assonat Angariæ plangoribus, assonat Echo.
Mœsta per Hercynium volvitur aura nemus.
At Padera, ille prius puris argenteus undis,
Coenoso nitidum mergit in amne caput.
Suspirat parvulusque Padus, suspirat Aliso,
Fernandum vidua Luppia luget aqua.
Luget Neuhusii domus ardua, tecta que circum
Edunt insani murmura crebra Noti.
Exhalat longos gemitus è vallibus imis
Urbs Paderæ, lacrymis obruiturque suis.

A 2

Ille

Ἀρητῆ Παδέβορνα πὸς, πὸς ὦ Μιμίγαρδα
 Μυσιπόλῳ, πάσης κείρανῳ Ἀγγαλίης,
 Κάτθανε Φερδαίνανδῳ, Ἀπόλλωνῳ μέγα κῦδῳ,
 Κῦδῳ Μρασίων κάτθανεν Ἀύσονιδων.
 Οὐτῳ μακρὰ καλήγη ἔρεσσιν δένδρεα· ἔτῳ
 Πρήνεν θῆρας μελιχίοις ἔπεσιν.
 Οὐτῳ ἐκείμησεν νιφεῶν βρόμον, ἢ ἔθελων.
 Οὐτῳ ἀκραιμῆτων ἴχε ρόον ποταμῶν.
 Τῆσιν Ἀρίωνῳ ἐπεφιλήθη ποτὲ δεξιῶν.
 Θηβαίων γλαφυροὶ τὸ πάρῳ ἄνδρα λίθοι.
 Ἀλλὰ τί Οὐφῆῳ, τί δὲ Ἀρίωνῳ σάμα νικῶν,
 Τῆς τ' Ἀμφιονίης ἠδὲ μέλῳ κινήτης;
 Ἀλλὰ τί Ῥωμαίους νικαζέων, ἢ Πελασγῆς,
 Φοῖβον τ' Δεπίη ἰσοφασίδεν ἔη;
 Εἰ μὲν εἰς αἶδαο δόμους ἰκνέμεθα; Ἀθήλω
 Εἰ μὲν οἱ μεγάλοι πινόμεν αἰδοπόλοι;
 Αἰδοπόλων ὁ μέγιστος, ἀρείστα τ' ἱερῶν
 Φέρνανδῳ, μικρῶ κείπη ἐνὶ Φερέτρῳ.
 Οὐ μιν χραίσμησεν Μοῖσση, ἔ Φοῖβῳ Ἀπόλλων,
 Καίπερ αἰδοπόλῳ, καίπερ ἰατρὸς εἶν.
 Οὐ Παδέρη κλέωι, ὀδωρήφαίῳ ἔ τε Παδέλῳ.
 Ὡ Φέλιμον φίλω νᾶμα δίσαν πωσέδρω.
 Οὐ παῖ, ἔ λίβαδες, ἔ πᾶσα τε φάρμακον
 Αἰνοτάτιω ὀδύνλω· ἔ τί τις ἀλκαρ ἔχη.
 Φάρμακα πάντα κακὸς νικᾷ νόσῳ. Ἐστὶ πόδ' ἔργον
 Ἐστὶ τὸ μὲν τέχνης ἢ χερὸς ἐδεμῆς.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νικᾷς νόσον, χαλκὸν τε, μέρον τε,
 Εἰσορέων ἔρθοῖς τ' ἱνάλοιο βλεφαίροις.
 Σὴ ῥα ἔλω ἄρα μοῖρα, μετ' ἄλλα μύρα, πότμον
 Ἀθλήλον πάσχειν τόνδε, ἢ οἰκτροτάτον;
 Ὡς ἄρα καὶ συγὲ νῶι, ἢ ἡμετέρας ὑπολείπεις
 Εὐχάς; ὦ κέρων πῆμ' Ἐλικωνιάδων!
 Τίς νῶ ἐνδέχετ' μαλακῆ χειρὶ, πρὸφρονι θυμῷ
 Νῶ ἀναγνώσκῃ τίς μέλῳ ἡμέτερον;

Viro Celeberrimo D. FRIDERICO GRONOVIO
Doctori Medico apud Leidenes
Johannes Geuens Ligurinus M.D. 1. pl. 2. #

99

(5)

97

Ille tuus Padeborna , tuus Mimigarda sacerdos
Occidit , Angarii Rector honorque soli.
Occidit ille decus Phœbi , Phœbique fororum,
Ille Aganippæi gloria prima jugi.
Ille suis rigidas deduxit montibus ornos,
Ille truces dolci molliit ore feras.
Illius ad numeros venti filuere furentes,
Et fluvii cursus sustinere suos.
Hunc vexisset Arionius super æquora delphin :
Hunc cum Vate suo saxa secuta forent.
Quid tamen hoc prodest , vel Arionis ora , vel Orphæi,
Aut Amphionix vincere fila lyræ ?
Quid juvat , antiquos post terga relinquere vates,
Et Phœbum numeris æquiparare suis ?
Num minus abrumpit vatum quoque stamina Clotho ?
Num minus & morti debita præda sumus ?
Ille poëtarum princeps , princepsque regentum ,
Lux & honos nostri temporis , ille jacet.
Nullam illi Musæ , nullam illi carminis auctor ,
Nullam auctor medicæ contulit artis opem.
Non humor Paderæ gelidus , Padulive salubris
Auxilium Domino præstitit unda suo
Nil undæ , nil herba , nihil medicamina possunt.
Nullus adest , aliqua qui levet arte malum.
Omnia vis morbi superat. lenire dolorem,
Ferdinande , tuum dextera nulla potest.
Tu tamen hoc quodcunque mali est , ferrumque , necemque
Spernis , & invicto pectore fata subis.
Ergo erat in fati , post passos mille dolores
Scilicet , hæc etiam , non patienda , pati ?
Ergone sic & nos , pater optime , vota que nostra
Deferis ? Heu Clario fata sinistra choro !
Quis nunc excipiet manibus mea carmina blandis ?
Quis mea non dura carmina fronte leget ?

A 3

Quis

Τίς νῦν αἰμυλίοισι ἢ Ὀμφρέεσσιν καλεῖ με
 Πρὸς Πατέρων κράνας, δῶμά τε Κασάλιον
 Οἷ μοι, τ' Πατέρων καὶ Φερδέανδρον ὀρώμαι
 Μηδέποτε, συγερῶ εἰργόμενῳ θανάτῳ·
 Ὡμὰ ἄραν Μοῖραν, αἶ τῷ λίνῳ τέμνετε, λυκόν
 Ὡ μὲ ἔδῃ δόμῳ μακρόβιον τε λίνον.
 Ὡμὲ ἄραν Φέρνανδε, καὶ αἰνοῦστέη ἐνὶ μοίρῃ
 Δύσμορε, τ' μοίρης αἰπέ σοι ἰδίης.
 Τῶδε σοι, ὦ Φέρνανδε, πῆς παρὶ ἡγεμονείας,
 Τῶδε δόσαν πολλὰ φρονίδες δερτάλαι·
 Τῶδε ἔρωσ τε πῶθ' ἢ τε διδασκέμεναι μάλα πάντῃ,
 Τῶδε πανημέριοι παννύχιοι τε πόνοι·
 Τῶδε σοι αἶ Μῆσαι, πρώτης ἀποφίλτα ἕβης
 Σοὶ θεῶν, ὃν φίλον τέκνον ἰσοπύργου.
 Ἀλλὰ βίον εἰ Μῶσα μινωγαίδιον σοι ἔδωκε,
 Σὴ φήμη βίον δῶκε πολυχρόνιον.
 Γαῖαν ὄλλω, νήσους τε, καὶ Ὀρέα νῶτα θαλάσσης
 Σὺν Δαπειρήσῃ ἔνομα, σὺν τε κλέθ.
 Ἰσχρονον κόσμῳ, αἰῶνι τ' ἰσχρονον αὐτῷ
 Ἔσται τέρμα πῆς μακρότατον βιότης.
 Μῆσαν πῶθ' ἢ μεταξὺ καλοῖ Μῆσαν ἰσοφῆται,
 Τῶν Δεργασίῳ ἄσσομεν ἡμετέρῳ.
 Καὶ ῥόδα πορφυρέντῃ, καὶ ἀκραλον αἰθοπα οἶνον,
 Καὶ γλάγῃ, ἐς τύμβον οἰσομεν ἰρόταλον.
 Εἶποι καὶ πόδε πῆς· Ἀρετῇ, Χάριτες, καὶ Ἀπίλλων,
 Ἡ ἐνὶ Φέρνανδῳ, καὶ ἐνὶ ψαμάθῳ·
 Σοὶ ἢ πῶτ' ὦ μακάρεσσιν, πανόλθιε, αἰθέρι ναίων,
 Οἷσ' ἢ γαῖῃ σοὶ ἴσον ἄνδρα πότε;
 Φερνάνδῳ ἀρετῷ τε καὶ Ὀφροσύνην ἀπάλαστον
 Οὐ τε δόσαν πατέρων, ἔ τε δίδεσσι, χρόνοι.
 Ἐπὶ δ' ἄρ' ἐλπίζεν. ἐλπίζομεν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
 Μοῖρα κακῶ πάντων ἄρ' ἐν ἀνεσπέρῳ.

ΠΕΤΡΟΣ ΦΡΑΓΚΙΟΣ

Quis n
 Ad
 Hei m
 Am
 Crude
 Qua
 Tu qu
 In m
 Hanc t
 Imp
 Hanc
 Nec
 Hanc t
 Nun
 At si fi
 Maf
 Si qua
 Dele
 Quique
 Olim
 Interea
 Dice
 Quaque
 Spar
 Addet
 Hac
 Quando
 Quan
 Hei mi
 Nulla
 At sper
 Solar

Viro Celeberrimo D. FREDERICO GRONOVIO
Doctori Medico apud Leidenses
Johannes Gemenus Ligurinus Med. D. 1. pl. 2. 44

99

(7)

98

Quis me quis verbis nunc invitabit amicis
Ad Paderæ Fontes , Neuhusiamque domum ?
Hei mihi ! nec Paderam , nec te Fernande , videbo
Amplius. inceptum mors tua rupit iter.
Crudeles Superi , qui stamina rumpitis , illi
Quæ bene debuerant longa , nec atra dari.
Tu quoque crudelisque nimis , Fernande , nimisque
In mortem , Princeps , officiose tuam.
Hanc tibi , si nescis , curarum turba tuarum ,
Imperio vigiles hanc peperere dies :
Hanc tuus iste labor , studiorumque improbus ardor ,
Nec nisi sub lucem jussâ lucerna mori :
Hanc tibi Pierides , ævum tibi culta per omne
Numina , cultori non satis æqua suo.
At si forte brevis tribuit tibi tempora vitæ
Musæ , dabit famæ tempora longa tuæ.
Si qua fides , terras ibit tua fama per omnes.
Delebunt nomen sæcula nulla tuum.
Quique futurus erit victuro terminus orbi ,
Olim erit & vitæ terminus ille tuæ.
Interea Musamque tuam , benefactaque crebra
Dicemus mœstis , dum licet usque , modis.
Quaque jaces , violis terram spargemus odoris ,
Spargemus sacrum lacte meroque locum.
Addet & hoc aliquis : Musæ , Charitesque , Pudorque ,
Hac , qua Fernandus , contumulantur humo.
Quando autem , Fernande , choro decus addite Sancto ,
Quando tibi similem postera sæcla dabunt ?
Hei mihi ! diversis qui te virtutibus æquet ,
Nulla tulere virum tempora , nulla ferent.
At sperare licet. certe speramus. id unum
Solamen nostro fata dedere malo.

PETRUS FRANCIUS.

Viro Ill.

JOH. CONR. NORFFIO,

*Episcopis Monasteriensibus, apud Fœderatos Belgas,
à negotiis publicis:*

Cum sese mirari diceret, neminem, inter tot illustres poëtas, qui vivum
olim coluissent Principem, ullo mortuum carmine prosequi.

Bernandi nullos mortem deslere poëtas,
Qui vivum crebris concinvere modis,
Miraris merito, mirari at desine, Norffi:
Cunctorum signat publicus ora dolor.

Funere perculsi tenuere silentia vates.

Conciderunt cithara, concideruntque lyra.

Et mea collapsa est casu modo barbitos isto,

Et mea vox multo vincula dolore fuit.

Fecit iter pietas: taciturnaque tempore longo,

Quae dolor abjecit fila, resumpsit amor.

